

Ord med i Laget inden Sagens endelige Afgørelse. Der er saa meget mere Grund for Højre til at være med til denne Sags Fremme, som man i visse Højrekredse synes at være tilbøjelig til at ville arbejde paa en Indskrænkning af Godgørenheden. Jeg har lagt Mærke til, at et af Højres ledende Organer nu til Julen kraftigt har slaæet til Lyd for at indskrænke Godgørenheden, idet Bladet siger, at efter som man mere og mere kommer ind paa at faa valgt socialdemokratiske Kommunalrepræsentanter, der ordne Kommunens Forhold ud fra socialdemokratiske Synspunkter, hvad der fører med sig, at der betales en Smule højere Skat, har det bevirket, at der indenfor Højres Kredse er opstaaet Ønske om at indskrænke Godgørenheden. Jeg har f. Eks. læst i det københavnske Blad „Vort Land“ en Artikel nu i Julen, hvor det direkte opfordrer til at indskrænke Godgørenheden. Bladet siger: Vi kunne ikke lade være at betale de Skatter, som Proletariatets Repræsentanter i Kommunalbestyrelsen dænge over os, men der er noget andet, vi kunne gøre, nu vel, saa maa vi se at holde os skadesløse paa anden Maade ved fremtidig at lukke Pungen for den frivillige Skat, vi igennem saa lange Tider have ydet. Med andre Ord, saa snart de velhavende Højremænd mene, at de betale en Smule højere Skat, ville de stoppe op med Godgørenheden, saa ville de ikke give mere ad den Vej. Her er der Tale om københavnske Forhold, men om disse gælder det, at de velhavende ikke nær betale den Skat, som de maatte svare, hvis de boede i Provinserne. Det, der her betales i København, er slet ikke noget at tale om i Forhold til, hvad man betaler i Provinserne. Der maa Folkene med de største Indtægter betale 11—12—13 pCt.; det er jo noget, man slet ikke kender her i København. Men saa snart der skal pilles en lille Smule ved de Folk herinde, sige de: Nu maa vi holde os skadesløse paa anden Maade og holde op med Godgørenheden. Men hvis Højre vil stoppe op med Godgørenheden, er det saa meget mere nødvendigt, at vi faa lovordnede Forhold paa dette Omraade, og jeg haaber, at Højre ikke lader det blive ved Ord alene, men i Gerning viser, at de ville være med til at fremme den Sag.

Det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen) mente, at det var uheldigt, at vi fremsatte dette Forslag i Sommersamlingen. Da vi fremsatte det, havde vi naturligvis ikke forhørt os om Højres Me-

ning og heller ikke spurgt, om Højre fandt det belejligt af os at komme med Forslaget paa dette Tidspunkt. Men vi mente, at da Rigsdagen blev holdt inde og vi Rigsdagsmænd gik her i København Maaned efter Maaned, kunde vi godt bestille noget mere end at vente paa Forliget om det militære Spørgsmaal. I øvrigt skal jeg gerne udtale min Anerkendelse af, at Højres Ordfører, det ærede Medlem fra Lyngby, ikke holdt paa, at der skulde gaas frem ad Forsikringsvejen, men stillede i Udsigt, at man fra Højres Side vilde være med til at ordne Sagen gennem Forsørgelsesvejen, den Vej, vi ønske at gaa. Og det ærede Medlem udtalte endvidere, det anerkender jeg, at man skulde tilvejebringe Lighed i det Forhold, jeg havde talt om, Forholdet mellem Børnene i og udenfor Ægteskab, og man bør heller ikke opretholde den Ulighed, der virkelig er her paa dette Omraade.

Det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), som talte paa den moderate Gruppens Vegne, syntes at frygte noget for de finansielle Følger. Jeg indrømmer gerne, at man naturligvis ikke skal underkende den finansielle Betydning, men jeg synes alligevel, at naar man staar overfor et saadant Spørgsmaal som dette, maa man ikke for stærkt hænge sig i Spørgsmaalet, hvorvidt vi have Raad, vi maa hellere ræsonnere som saa: Vi have ikke Raad til at lade være. Det er en Sag, der er af saa stor Betydning, at vi skulle have Raad til at gennemføre den, om det saa ogsaa som Følge deraf maatte blive nødvendigt at betale en højere Skat. Det er sikkert den retfærdigste Maade at ordne Tingen paa, for vi kunne ikke forsvare at opretholde de hidtilværende Forhold. Endvidere udtalte det ærede Medlem, at Lysten til Selverhverv vilde blive mindre, naar vi fik gennemført en Lov som denne. Det ærede Medlem har sikkert ikke Ret heri. Det vil ikke blive noget Paradis, vi ved denne Lov oprette for de paagældende Mennesker. Vi sætte ikke derved de fattige Enker og faderløse Børn paa den grønne Gren. Der er alligevel al Grund for dem til at sørge for at tilvejebringe et Supplement til den givne Understøttelse. Der kunde snarere være Grund til at gaa videre end her foreslaæet. Saa mente det ærede Medlem, at den private Godgørenhed vilde blive mindre. Jeg ved ikke, hvorvidt det ærede Medlem har Ret deri, men jeg hævder, at der fremdeles vil være en rigelig stor Mark for den private Godgørenhed at arbejde paa, og af Hensyn til den skulle